

Szigetvár, 1903. január 27. – London, 1968. július 17.

Munkáscsaládban született, apja tímársegéd volt. A négy polgári elvégzése után kitanulta a lakatosmesterséget. Fiatalon Budapestre került, 1920-ben lett tagja a Magyarországi Vas- és Fémmunkások Központi Szövetségének, bizalmi, illetve főbizalmi különböző üzemekben. 1923-ban belépett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba, bevásztották a kiscesti pártszervezet vezetőségébe, majd a helyi képviselő-testületbe. 1938-tól a csepeli pártszervezet titkára. 1939-ben a Pest környéki végrehajtó bizottság titkári posztjára került. 1944-ben a Gestapo letartóztatta, kiszabadulva felvette a kapcsolatot a Pest környéki ellenállási mozgalommal. 1945-ben a Szociáldemokrata Párt Pest környéki és Pest megyei titkárságának vezetésével bízták meg, ugyanakkor a párt delegálta a Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegyei törvényhatósági bizottságba. Kinevezték a megyei földbirtokrendező tanácsá elnökévé. 1945 elejétől a Pest megyei és a Kiscesti Nemzeti Bizottság tagja volt. 1945. augusztus 20-tól a pártvezetőség és a szűkebb politikai bizottság tagja lett, az év második felétől a szervezési osztály vezetője. 1945. április 2-án budapesti képviselőként bevásztották az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. 1945. november 4-től a Pest-Pilis-Solt-Kiskun és Bács-Bodrog vármegyei SZDP-listán újra a Nemzetgyűlés tagja. 1947. augusztus 31-én korábbi választókerületében ismét képviselővé választották. Bekerült a parlament politikai bizottságába is. 1947. január-februártól a pártszervezési főosztály irányítója. Támogatta a két munkáspárt együttműködését, de nyíltan elítélte az SZDP bekebelezésére irányuló törekvéseket. Ellenezte a két munkáspárt egyesítését, ezért 1948. február 18-án le kellett mondania a tisztségeiről, majd kizárták az SZDP-ből. 1948. április 26-án megfosztották a mandátumától. 1948 közepén elhagyta Magyarországot, először Svájcba ment, majd Svédországba költözött, végül Angliában telepedett le. Közel húsz éven keresztül a BBC munkatársa, a Munkásrovat vezetője volt. 1949 júniusában Zürichben Bán Antallal megszervezték a Magyarországi Szociáldemokrata Párt Emigrációban nevű politikai szervezetet. A Peyer-féle emigráns Magyar Szociáldemokrata Párttal szemben őket ismerte el a Szocialista Internacionálé. Rendszeresen részt vett az internacionálé évenkénti konferenciáin és háromévenként tartott kongresszusain. 1951-től a emigráns szociáldemokrata szervezet elnöke. 1949-től 1957-ig ő szerkesztette és adta ki a londoni Szociáldemokrata Népszavát. Az 1956. október 31-én Budapesten újjáalakult Magyar Szociáldemokrata Párt – távollétében – elnökségi és vezetőségi taggá választotta. Bécsben találkozott a Szocialista Internacionálé kongresszusára kiutazó Kéthly Annával. 1957. január 5-től az emigráns Magyar Forradalmi Tanács intézőbizottságának tagja. 1958-ban Kéthly javára lemondott az emigráns szociáldemokrata párt elnöki tisztéről, s főtitkárként dolgozott tovább. 1957 és 1963 között rendszeresen írt a Nyugaton megjelenő Népszavába. Az angol állampolgárságot élete végéig nem vette fel.